

บันทึก

เรื่อง การเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ

(สิทธิในการเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ หลังจากวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๒๗ ใช้บังคับ)

กระทรวงยุติธรรมได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๓/๒๕๓๔๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๒๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า นายจิริะ ขจีจิตต์ ซึ่งขณะนี้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง ได้เริ่มเข้ารับราชการเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.๒๔๙๔ ในสังกัด กองทัพอากาศ อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๑๗ ได้โอนมารับราชการประจำอยู่ที่กระทรวงยุติธรรม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นนายจิริะได้รับแต่งตั้งให้ออกไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาลต่างจังหวัดอยู่ระยะหนึ่งจนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงได้ย้ายกลับมาดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำกระทรวง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๒๖ นายจิริะได้ย้ายไปประจำอยู่ที่ศาลแขวงธนบุรี เขตบางขุนเทียน และเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๙ นายจิริะได้รับตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวงกลับมาประจำในเขตพระนครอีกครั้งหนึ่ง

ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๑ ซึ่งเป็นปีที่ย้ายกลับเข้ามาประจำอยู่ในท้องที่ กรุงเทพมหานคร นายจิริะได้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ โดยอาศัยสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๕ ทวิซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๙๐ มาโดยตลอด แต่ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๙ อันเป็นวันที่นายจิริะได้รับการแต่งตั้งกลับมาเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวงในเขตพระนคร กรมบัญชีกลางได้มีคำสั่งไม่อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้อีก กระทรวงยุติธรรมจึงมีหนังสือที่ ยธ ๑๒๐๓/๑๙๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๒๙ ทวิในเรื่องนี้ไปยังกระทรวงการคลังซึ่งเป็นส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบรักษาการตามกฎหมาย และได้รับแจ้งตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๕๑๙๘๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๒๙ ซึ่งมีใจความว่า การที่นายจิริะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวงนั้น ถือว่าเป็นการย้ายกลับไปปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำในเขตท้องที่อำเภอที่เริ่มรับราชการครั้งแรก จึงหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๘๓ ทั้งนี้ กระทรวงการคลังได้ขยายคำว่า ท้องที่อำเภอที่

มาตรา ๕ ทวิ ความในมาตรา ๕ (๑) มิให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่ทางราชการสั่งให้ข้าราชการที่เริ่มเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการใหม่นอกเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอขึ้นใน แห่งจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี มารับราชการประจำในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอขึ้นในดังกล่าวไม่ว่าทางราชการจะสั่งให้มารับราชการก่อนหรือหลังวันใช้พระราชกฤษฎีกานี้

เริ่มรับราชการครั้งแรกให้หมายรวมถึงท้องที่อื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครไม่ว่าจะเป็นเขตอำเภอ
ชั้นนอกหรือชั้นในตามกฎหมายเดิม

กระทรวงยุติธรรมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยค่าเช่า
บ้านข้าราชการมีข้อความเปิดโอกาสให้ตีความกันไปได้หลายนัย ซึ่งนัยหนึ่งอาจตีความไปได้ว่า
เมื่อนายจिरะได้กลับเข้ามารับราชการในตำแหน่งผู้พิพากษาประจำกระทรวง เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ.๒๕๒๑ ถือว่านายจिरะซึ่งเริ่มเข้ารับราชการในเขตอำเภอชั้นนอกแห่ง
จังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรีได้รับคำสั่งให้มารับราชการประจำในเขตอำเภอชั้นใน จึงมีสิทธิ
ได้ค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่นั้นมาตามพระราชกฤษฎีกาฯ พุทธศักราช ๒๕๔๓ แต่เฉพาะในกรณี
ที่มารับราชการก่อนวันใช้พระราชกฤษฎีกานี้ ให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านได้ตั้งแต่วันใช้พระราชกฤษฎีกา
นี้ มาตรา ๕ ทวิ^๒ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๐ สิทธิได้
ค่าเช่าบ้านดังกล่าวนี้ได้รับการปกป้องคุ้มครองเป็นพิเศษตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้าน
ข้าราชการ พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๓^๓และพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๒๗
มาตรา ๑๙^๔ตามลำดับโดยตลอดมา การโยกย้ายตำแหน่งครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๙
นี้ ก็เป็นเพียงการย้ายจากเขตบางขุนเทียนมาประจำอยู่เขตพระนครเท่านั้น ไม่ได้กลับไปประจำที่
เขตบางเขน อันเป็นเขตท้องที่อำเภอที่เริ่มเข้ารับราชการครั้งแรก และไม่ใช้เป็นกรณีที่ย้ายไป
ประจำที่ต่างจังหวัดอันจะทำให้ฐานแห่งสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาฯ พุทธศักราช ๒๕๔๓ หดไป
นายจिरะ จึงน่าจะยังคงมีสิทธิได้ค่าเช่าบ้านข้าราชการตามสิทธิเดิมที่ตนมีอยู่ต่อไป อนึ่ง การที่จะ
ตีความอย่าง que กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นมาโดยขยายความคำว่า ท้องที่อำเภอที่เริ่มเข้ารับ
ราชการครั้งแรก ซึ่งกรณีนี้ได้แก่อำเภอหรือเขตบางเขนให้หมายความว่ารวมถึงท้องที่อื่นในเขต
กรุงเทพมหานครด้วยไม่ว่าเดิมจะเป็นอำเภอชั้นนอกหรือชั้นในนั้น ยังเป็นที่สงสัยว่าจะต้องตรง
กับเจตนารมณ์ของกฎหมายหรือไม่ประการใด เพราะตอนที่นายจिरะย้ายเข้ามาเป็นผู้พิพากษา
ประจำกระทรวง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ.๒๕๒๑ นั้น เขตอำเภอชั้นนอกชั้นในก็
ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว และกรมบัญชีกลางได้อนุมัติเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการให้โดยตลอด
จนกระทั่งการโยกย้ายมารับตำแหน่งใหม่ในครั้งหลังนี้

กระทรวงยุติธรรมจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยว่า นายจिरะ ขจีจิตต์ จะ
มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการต่อไปภายหลังจากที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล

^๒โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๓มาตรา ๑๓ ข้าราชการผู้ใดได้รับค่าเช่าบ้านอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่า
บ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ แม้ผู้นั้นจะไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน
ข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ก็ให้คงได้รับค่าเช่าบ้านต่อไปตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราค่าเช่าบ้าน
ข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ไปรับราชการในท้องที่อื่น

^๔มาตรา ๑๙ ข้าราชการผู้ใดมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
ระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ แต่ไม่มีสิทธิเบิกค่า
เช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกานี้ให้ยังคงมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้าน
ข้าราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

ประจำกระทรวง ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๙ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง และสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ) แล้วปรากฏว่า นายจิระ ขจีจิตต์ ได้เริ่มเข้ารับราชการ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๔ ในเขตอำเภอบางเขน ซึ่งขณะนั้นเป็นเขตอำเภอชั้นนอกของจังหวัดพระนคร กรณีจึงเป็นการที่ข้าราชการผู้นี้ได้เริ่มเข้ารับราชการนอกเขตอำเภอชั้นในของจังหวัดพระนคร ดังนั้น เมื่อนายจิระ ได้โอนไปรับราชการในเขตอำเภอพระนคร จังหวัดพระนครซึ่งเป็นเขตอำเภอชั้นใน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ นายจิระ จึงมีสิทธิได้ค่าเช่าบ้านโดยผลของมาตรา ๕ ทวิ^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๐ อันเป็นบทยกเว้นของมาตรา ๕^๕ แห่งพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๘๓ ตั้งแต่นั้นมา และตามคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงยุติธรรม นายจิระได้ใช้สิทธิตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ เบิกค่าเช่าบ้านตั้งแต่โอนมารับราชการที่กระทรวงยุติธรรม (เขตพระนคร) ในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ นายจิระได้รับคำสั่งให้ไปรับราชการต่างจังหวัดโดยทางราชการได้จัดที่พักให้อยู่แล้ว นายจิระจึงไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามมาตรา ๕ (๒)^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๘๓ และเมื่อนายจิระฯ ได้ย้ายเข้ามาประจำในกรุงเทพมหานคร (เขตพระนคร) นายจิระฯ ก็ได้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๑ ตลอดมา ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) จึงมีความเห็นว่า นายจิระฯ เป็นผู้ที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๘๓ อยู่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ อันเป็นวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ใช้บังคับ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๙ อันเป็นเวลาหลังจากที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ใช้บังคับแล้ว นายจิระได้รับคำสั่งให้มารับราชการในเขตพระนคร

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๕มาตรา ๕ ข้าราชการดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้ค่าเช่าบ้าน

(๑) ข้าราชการซึ่งรับราชการประจำในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอชั้นใน

(๒) ข้าราชการซึ่งทางราชการได้จัดที่พักให้อยู่แล้ว

(๓) ข้าราชการซึ่งเริ่มเข้ารับราชการในท้องที่อำเภอหรือกิ่งอำเภอใด และยังคงรับราชการอยู่ในท้องที่นั้น

(๔) ข้าราชการซึ่งทางราชการสั่งให้ไปรับราชการประจำในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่ข้าราชการผู้นั้นเริ่มเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการใหม่

(๕) ข้าราชการซึ่งมีเคหสถานของตนเอง หรือของบิดาหรือมารดาหรือบุตรหรือสามีหรือภริยาที่พออาศัยอยู่ร่วมกันได้

(๖) ข้าราชการวิสามัญซึ่งทางราชการแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นการชั่วคราว เว้นแต่ในกรณีที่ต้องการแต่งตั้งนั้นต้องการบุคคลที่มีคุณวุฒิเป็นพิเศษและกระทรวงการคลังเห็นสมควรให้ได้รับค่าเช่าบ้าน

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ (๖)

กรุงเทพมหานคร นายจิระฯ จึงไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามมาตรา ๗ (๓)^๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการพ.ศ.๒๕๒๗ โดยเหตุที่เป็นผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก เพราะมาตรา ๔^{๑๐} แห่งพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้นิยามคำว่า “ท้องที่” ไว้ให้หมายความว่า กรุงเทพมหานคร ... ฯลฯ ... เมื่อนายจิระฯ ได้รับคำสั่งให้ย้ายมารับราชการที่เขตพระนคร จึงต้องถือว่าเป็นการย้ายมาประจำในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก เพราะอำเภอบางเขนอันเป็นท้องที่ที่นายจิระฯ เริ่มเข้ารับราชการนั้นได้รวมเป็นท้องที่เดียวกันกับเขตพระนคร โดยบทนิยาม คำว่า “ท้องที่” ในมาตรา ๔^{๑๐} ดังกล่าว ดังนั้น นายจิระฯ จึงเป็นผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๗

อย่างไรก็ตาม สำหรับข้าราชการที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๒๗ ใช้บังคับ แต่ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๗ นั้น มาตรา ๑๙^{๑๑} แห่งพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๗ ได้บัญญัติให้ข้าราชการเหล่านั้นยังคงมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๕๔๓ ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งความในตอนท้ายของมาตรา ๑๙^{๑๒} ที่ว่า “...จนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว” นั้น ย่อมหมายความว่าถึงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๓ มิใช่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.๒๕๒๗ ดังนั้น ถ้าข้าราชการผู้ใดมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๕๔๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๗ ใช้บังคับ แต่ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๗ ก็ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๗ ให้ยังคงมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านต่อไปได้จนกว่าจะหมดสิทธิตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๕๔๓ โดยเหตุนี้บทบัญญัติใด ๆ ตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๗ ที่จะทำให้ผู้

“มาตรา ๗ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ต่างท้องที่ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก หรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ท้องที่” หมายความว่า กรุงเทพมหานคร อำเภอ กิ่งอำเภอหรือท้องที่ของอำเภอและหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกันตามมาตรา ๕

๑๐โปรดดูเชิงอรรถที่ (๙)

๑๑โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

๑๒โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านต้องหมดสิทธิดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านอยู่ แล้วตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๘๓ ได้ ในกรณีที่หาเรื่องนี้ แม้นายจิระซึ่งมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านอยู่แล้วตามพระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๘๓ ได้ย้ายจากเขตบางขุนเทียนมารับราชการในเขตพระนครภายหลังวันที่พระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๔๒๗ ใช้บังคับ และอำเภอบางเขน อันเป็นท้องที่ที่นายจิระเริ่มเข้ารับราชการจะรวมเป็นท้องที่เดียวกับเขตพระนครโดยบทนิยามคำว่า “ท้องที่” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกา พ.ศ.๒๔๒๗ แล้วก็ตาม นายจิระก็ยังคงมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านอยู่ เพราะขณะที่พระราชกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๘๓ ใช้บังคับนั้นอำเภอบางเขนเป็นอำเภอชั้นนอก ส่วนอำเภอพระนครเป็นอำเภอชั้นใน

โดยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว จึงมีความเห็นว่า นายจิระ ขจีจิตต์ มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านต่อไปภายหลังที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวงเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๒๙ จนกว่าจะหมดสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๓๐